

L'ESPORTIU

Xiular l'himne en la copa és violència, segons l'Estat

El ministre d'Interior i el president de la LFP amenacen d'aplicar la llei antiviolència si s'escriu en la final

EUROPA-MÓN P24,25

El número 2 de Castro serà el nou president de Cuba

Miguel Díaz-Canel és ara vicepresident

VOLETES DONEN MORTA A LA VIDA

Mira les ganes de vacances que et vénen quan veus una palmera.

40 ofertes a Catalunya
902 811 811
nautaliaviatges.com

NAUTALIA
Viatges

134405-116383W

EL PUNT AVUI+

1,20€

Edició de Lleida

DIJOUS • 19 d'abril del 2018. Any XLIII. Núm. 14611 - AVUI / Any XL. Núm. 13481 - EL PUNT

#CATALUNYA VOL VIURE EN LIBERTAT

P6-10

Llarena contra Montoro

XOC • El ministre irrita el jutge en desmuntar la tesi de la malversació quan afirma que no es va destinar ni un euro públic a l'1-O **PROVA** • El magistrat del Suprem exigeix al titular d'Hisenda que expliqui en què es basa

El president del Parlament, davant de la seu de les Nacions Unides a Ginebra ■ REUTERS / DENIS BALIBOUSE

Torrent, a l'ONU

Demana que l'organització de nacions s'impliqui en el cas català

Entrevista Ramon Espadaler P12,13

“No té sentit insistir en Puigdemont o Sánchez”

Avui a les 20.30 i a les 23.00 h

Vine al Pallars, viu el Jussà

www.pallarsjussa.net www.viujussa.cat

131527-116383W

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Vicent Partal

Fantasmes

Amb molt pocs dies de diferències José María Aznar i Eduardo Zaplana han reaparegut a València. Com fantasmes del passat més tenebrós. L'expresident del govern espanyol i l'expresident del govern valencià han fet sengles conferències catastrofistes on han criticat a plaer tot el que passa i està passant i han reclamat fermesa i duresa contra l'independentisme. Contra l'independentisme al Principat però també al País Valencià, que ells veuen com la següent barrera per defensar Espanya.

L'aparatositat amb què s'expressaven contra els independentistes locals, però, tenia com a destinatari el que és, o era, el seu propi partit. Tots dos van atacar el PP per poc coherent, mandrós, feble... De fet semblava que l'atac a l'estelada només era un atac a la gavina, interposat. El públic, que aplaudia rabiós cada bram dels dos expresidents, semblava part d'aquesta prèvia d'un nou espai polí-

Aznar, només per les mentides de l'11-M i de les inexistents armes de destrucció massiva hauria d'estar callat per sempre

tic encara més d'extrema dreta que va prenent cos.

És possible, diuen, que Aznar o Zaplana o tots dos a la vegada estiguen ajudant a nàixer el nou engendre. M'ho crec. Però a la vegada els plany. Perquè quins dos padrins, mare meua! Difícil trobar dos personatges més odiats al País Valencià —i aclariré, abans que l'inclit Llàrena no amenace que odiar encara no és cap delictes, es pot odiar qui vulgues mentre no faces res que siga delictes a conseqüència d'això.

Aznar i Zaplana representen el bo i pitjor del PP, de la dreta espanyola. La prepotència, la mentida, l'engany com a política, la corrupció. Aznar, només per les mentides de l'11-M i de les inexistents armes de destrucció massiva hauria d'estar callat per sempre. Zaplana, per allò que va dir que havia entrat en política per *forrar-se*. Efectivament. No callen, però, i fins i tot sembla que tenen ganes de venjar-se, de venjar-se dels seus excollegues de partit. I a fe que ho fan quan es posen a xerrar en públic.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

La cadira de l'alcalde

Dilluns ens vam reunir en un punt transitat de la Riera de Mataró per inaugurar el monument a Josep Abril, alcalde i regidor durant la República i la Guerra Civil, afusellat al Camp de la Bota de Barcelona el 1939. El monument, obra de l'escultor Perecoll, és l'exacta reproducció en bronze d'una cadira suntuosa. Al respall figuren cinc forats com cinc impactes de bala. Diu Perecoll: "He volgut representar que no van matar l'home sinó la institució." Si la "institució" és l'Ajuntament, el cert és que el nou règim va cuitar a ocupar la cadira que Josep Abril va ser forçat a deixar lliure. Deu voler dir que amb Josep Abril el franquisme va matar la República i la democràcia. Com que la cadira és a ran de terra és probable que la gent s'hi assegui, sempre que no sigui l'estiu i cremi. Els nens estan destinats a enfilars'hi. Ja va bé. Preguntaran el sentit dels forats. Els diran que van matar un home.

La besneta de Josep Abril va dir unes paraules. Era inevitable que es referís a l'actualitat catalana, amb empresonaments, exilis i danys democrà-

“Inauguració del monument a Josep Abril, afusellat al Camp de la Bota

tics. També van parlar la regidora de Cultura i l'alcalde. Era inevitable que no hi fessin cap al·lusió. Aquella tarda, una brigada protegida per la policia havia tret els llaços grocs que el cap de setmana havien estat lligats a mig aire dels fanals del mateix carrer. Mal dia per fer-ho. Els reunits davant el monument no n'estaven contents.

En acabat, acte institucional a l'ajuntament per presentar el llibre que la historiadora Margarida Colomer ha escrit sobre la vida de Josep Abril. L'ha editat la Fundació Josep Irla. L'alcalde, a la cadira presidencial. A dreta i esquerra, l'autora del llibre, l'histo-

riador Pelai Pagès i Joan Manuel Tresserras, president de la Fundació. Les referències a l'actual persecució política i judicial que pateix el moviment independentista i també republicà es van reproduir. L'alcalde, si no es volia unir al malestar, es podria de totes maneres haver lluit: parlàvem de l'afusellament d'un antecessor seu a la cadira. Una cita poètica, i s'aixeca l'acte.

Josep Abril va ser alcalde per ERC. No era d'origens catalanistes o nacionalistes. S'havia format en l'ideari federalista, socialista i esperantista de Pi i Margall, i als anys vint va veure en Lerroux l'encarnació del republicanisme federal. Va ser apartat de l'Ajuntament i represaliat pel mateix Lerroux quan aquest, president del govern de la República, va empresonar el govern de la Generalitat després del 6 d'octubre. Què s'havia fet dels discursos d'esquerra, de la protecció dels obrers? Què, del federalisme invocat per Companys o dels principis republicans?

Quan el van matar, Josep Abril tenia setanta anys i no anava fi de salut. La venjança sense pietat, judicial i política. La cadira d'alcalde, buida.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchell (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/wvrwb>

A la tres

Anna Serrano / aserrano@elpuntavui.cat

Indignació suprema

Que el Tribunal Suprem aprofiti la interlocutòria de resposta a la petició de llibertat de Jordi Sánchez per assistir al ple d'investidura per carregar contra la justícia alemanya, dona idea del profund malestar causat per la decisió de l'Audiència de Schleswig-Holstein de deixar en llibertat sota fiança Carles Puigdemont i descartar-ne l'extradició per rebel·lió. La sonora plantofada del 5 d'abril cou tant que l'alt tribunal s'ha reivindicat a la primera oportunitat, encara que no vingués a tomb. I no ho fa Pablo Llarena, no, en aquest cas els protagonistes són els tres magistrats de la sala d'apel·lacions, que no només avalen el polèmic jutge del procés, sinó que aprofiten per refermar-se en totes i cadascuna de les seves posicions. És a dir, no es mouen de la ficció construïda que vincula el procés amb la violència i acaba deduint que es pot imputar rebel·lió. Si no, com el que inter-

“És l'“estàs amb mi o contra mi”, el mateix que des de fa uns anys es practica contra l'independentisme

canvia delictes com cartes, també hi ha el de sedició, remarquen, empipats. L'enuig és de tal magnitud que insinuen que Schleswig-Holstein no ha entès què ha succeït a Catalunya i acaben etzibant que si els fets s'haguessin produït a Alemanya la determinació hauria estat molt diferent. L'esbronca-

da en forma de resolució és insòlita. De vergonya aliena, de mofa internacional.

La justícia espanyola es replega. I amb ella, tot l'Estat. El Suprem, el govern i els partits que van aplaudir sorollosament la detenció a Schuby i el posterior engarjolament del 130è president de la Generalitat, van començar per entonar aquell escrúpols respecte a les decisions judicials de manual, però, ferits en l'amor propi, passen a l'atac i intenten desprestigiar qualsevol tesi que no sigui la pròpia. És l'“estàs amb mi o contra mi”, el mateix que des de fa uns anys es practica contra l'independentisme, aplicat a tot el que no compra el relat que a Espanya han teixit coordinadament les institucions, l'executiu, les autoanomenades formacions constitucionalistes i els mitjans. Alemanya, per ara, no se l'empassa. I desferma una colera sense mesura. Indignació suprema.

De reüll

Pepa Masó

Jutges en evidència

Si una cosa és comuna entre la classe política en fer-se pública una sentència és la tradicional cantarella “respectem les decisions judicials...” seguida de tots els peròs que es puguin imaginar. El respecte, això sí, sempre va a davant. Sembla, però, que aquesta fórmula no va amb la judicatura, si més no amb la sala penal del Tribunal Suprem, que aprofitant que resolva el recurs de Jordi Sánchez contra la negativa del magistrat Llarena a deixar-lo sortir d'Estremera per la investigació ha clavat una sonada esbrancada al tribunal de

On és el respecte que reclamen els magistrats a les seves resolucions?

Schleswig-Holstein, a qui acusa sense embuts de manca de rigor i de precipitació. No hi ha ni respecte ni res que se li assembli, ans al contrari, sura la indignació de l'alt tribunal en no veure avalada la seva imputació del delictes de rebel·lió al president Puigdemont. Aquests jutges del Suprem han perdut els

papers, i en una interlocutòria que passarà als anals de la història no només menystenen els col·legues alemanys que han vist l'euroordre contra Puigdemont, sinó que se les empesquen per fabular sobre la violència, massacre arriben a dir que hi podria haver hagut l'1-O. Delirant. Potser caldria demanar als magistrats del Suprem que el respecte que sempre reclamen per a les seves resolucions, el tinguin també amb les dels altres. Que respectin la independència dels jutges alemanys i que s'adrecin a ells si s'escau, pels canals que pertoquen. I aquest no era el cas.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DEL PARLAMENT

Roger Torrent

Complicitat internacional

El president del Parlament representa ara la voluntat democràtica dels catalans, i és encertat persistir davant l'ONU perquè faci respectar els drets fonamentals dels diputats i polítics encausats i també buscar la complicitat internacional per resoldre políticament el conflicte entre Catalunya i l'Estat espanyol.

DIRECTOR DE L'INSTITUT DE BIOENGINYERIA

Josep Samitier

Beques d'investigació

El director de l'Institut de Bioenginyeria de Catalunya (IBEC) lidera un dels dotze projectes seleccionats per a un intercanvi d'investigadors amb el prestigiós Massachusetts Institute of Technology (MIT). Set d'aquesta dotzena de projectes seleccionats són catalans.

PRESIDENT DE THE PROJECT

Tito Ramoneda

Cinquanta anys de jazz

El Festival Internacional de Jazz de Barcelona celebra aquest any la seva 50a edició, en bona part gràcies al treball que la promotora The Project –que aquest any també celebra el seu 30è aniversari– ha portat a terme per consolidar-lo com un dels grans festivals europeus de jazz.

EDITORIAL

L'arrogància insostenible de Cifuentes

Entre la publicació de la primera notícia del 'mastergate' i la seva compareixença d'abans-d'ahir, la presidenta de la comunitat de Madrid, Cristina Cifuentes, ha passat de sospesar una querella contra els periodistes que van fondre el cas a renunciar a una titulació envoltada d'irregularitats. L'arrogància inicial, amb la presentació de documents que després s'ha demostrat que havien estat falsificats, ha estat finalment substituïda per una estratègia que consisteix a descarregar totes les responsabilitats en la Universitat Rey Juan Carlos, que va concedir el màster. Però la mala praxi dels cursos i les acreditacions impartits i expedits per la universitat no pot amagar, com pretenen Cifuentes i el Partit Popular, l'assumpció de responsabilitats polítiques, que en qualsevol país amb qualitat democràtica ja haurien desembocat en una dimissió.

Perquè el més important ja no és el grau d'implicació o d'ignorància que la presidenta regional hagi tingut en la lamentable tramitació del suposat màster, sinó la pèrdua de la credibilitat necessària en qualsevol càrrec públic. Si no va participar directament o indirectament en el blanqueig d'una matriculació fora de temps i en la fraudulenta transformació de dues absències en dos notables, almenys resulta evident que se'n va aprofitar. La normalitat que els populars intenten adjudicar a tot el procés és en realitat un tracte de favor que lesiona els interessos de la resta d'alumnes que segueixen escrupolosament allò que exigeix la normativa acadèmica. El cas representa, a més, la cara més penosa de l'exercici de les responsabilitats públiques, que no poden basar-se en els privilegis. La justícia ja ho investiga, però el veredict polític és inapel·lable.

Tal dia com avui fa...

1 any

DUI prevista

Junqueras avala la DUI si no hi ha referèndum. El vicepresident Oriol Junqueras recorda que el programa de JxSí la inclou si l'Estat bloqueja la consulta.

10 anys

Un impost menys

Solbes suprimeix l'impost de patrimoni. Afecta béns que sumen més de 600.000 euros i es deixarà de pagar l'any 2009. L'Estat haurà de compensar.

20 anys

La lliga, del Barça

Un gol tardà de Giovanni Derrotta el Saragossa i sentència definitivament el triomf del Barça en la lliga espanyola.

Full de ruta

Mercè Ribé

Víctimes del cas Cifuentes

Entre ahir anava en un paper quadre dades sobre l'escàndol Cifuentes per escriure aquest article sento per la ràdio el ministre Rafael Català. "Per molt que tingui ombres", admetia el ministre del PP, el cas del màster de la presidenta de la Comunitat de Madrid "és un tema anecdòtic" que "no descredita" la seva carrera política. Sí, sí, ho han llegit bé: un tema anecdòtic sense cap tipus d'importància. Que el ministre en qüestió sigui el de Justícia també deu ser anecdòtic. Com tampoc no té cap tipus d'importància que aquest ministre en concret, que hauria de ser símbol d'imparcialitat i respecte a la veritat, afegeixi sense pudor que seria prematur prendre decisions polítiques sense tenir tancades les investigacions. Arribats a aquest punt, i que cadascú esculli el paral·lelisme que vulgui per indignar-se, un no sap si posar-se a riure o a plorar. El relat del cas és tan patètic que fa riure, amb l'acudit final de la senyora Cifuentes renunciant al màster com si fos un títol nobiliari, com si el saber i l'aprenentatge es poguessin esborrar de la memòria en un moment determinat.

Però el fons de la qüestió és massa trist per posar-se a riure. Que Cifuentes s'hagi mostrat prepotent i fatxenda des del minut zero, mentint primer i espolsant-se les culpes després, hauria de ser només el seu problema i el del partit on milita. Però passa a ser el de tots quan es constata, una vegada més, que en aquest país de pandereta del qual encara no ens n'hem pogut desempallegar, resulta més còmode per a tothom posar-se la manta al cap i esperar que amaini el temporal. I quan dic tothom parlo dels que governen, dels que estan a l'oposició i només fan veure que s'enfaden, dels que manen a les universitats públiques i també dels que hi cursen màsters i no es queixen.

Per aberrant que sembli, ja podria ser que deixant passar el temps tot acabí en anècdota. El que sí que no serà una anècdota serà el desprestigi que en aquests moments ja té la Universitat Rey Juan Carlos i, de retruc, totes les altres universitats públiques espanyoles, que en lloc de posar el crit al cel han preferit passar-hi sense fer massa soroll. I amb el silenci d'uns i la prepotència d'altres, els efectes col·laterals passen ara desapercebuts i poc es parla de les autèntiques víctimes del cas, que no són altres que els autèntics estudiants de màsters.

Tribuna

José Rodríguez. Periodista

Qui trenca Espanya?

No cal argumentar la legitimitat de la posició independentista a les democràcies modernes, ja que, els agradi o no als totalitaris espanyolistes, aquesta és legal, legítima i una opció política totalment respectable aquí i arreu d'occident. En canvi, sí que crec que cal una mica més de reflexió per justificar el perquè és legítim haver optat per vies unilaterals algun cop. Aquest debat no és teòric, ja que és un dels principals motius pels quals molts estats van donar suport a la posició del govern espanyol durant el mes d'octubre i és el principal argument de l'Estat espanyol: la llei és la llei.

JUSTIFICAR QUE UN GRUP POLÍTIC PACÍFIC i democràtic decideixi subvertir l'ordre constitucional no és banal, encara que ho hagi fet només simbòlicament. La democràcia requereix el govern de la llei. Però igual d'important és que aquesta llei es consideri legítima i sigui part d'un "contracte social" implícit que totes les parts considerin acceptable. Les societats democràtiques sobreviuen amb consensos i pactes, molts dels quals implícits, i un estat és un contracte social.

PER A UNA PART IMPORTANT DE CATALANS el contracte social es percep com trencat des dels poders de l'Estat: començant pels incompliments sistemàtics amb els governs catalans, l'atac a la identitat catalana, la violació de l'Estatut i l'abdicació de l'Estat (i no només del *gobierno*) de cercar cap solució negociada. Des del punt de vista de molts activistes, aquest contracte social també s'ha trencat per la via dels drets civils amb la criminalització de la dissidència, de la persecució de veus crítiques o de la creació d'un sistema legal

ad hoc contra sectors polítics i ideològics. Realment qui trenca Espanya són els mateixos poders de l'Estat, trencant aquest contracte social.

LA PERCEPCIÓ FONAMENTADA que tenim molts catalans i una minoria creixent de ciutadans de la resta de l'Estat legitima la desobediència pacífica. Quan ens acusen de colpistes, de subvertir l'ordre constitucional, de no respectar l'imperi de la llei, la resposta més clara és que qui ha trencat i violat Espanya i el seu contracte social és una part important dels poders de l'Estat espanyol i que l'obligació de qualsevol ciutadà que sent els seus drets polítics violats és oferir resistència de manera pacífica i organitzada i a vegades utilitzant la desobediència. Perquè una altra cosa que s'oblida és que qualsevol democràcia ha de contemplar que la resposta a la desobediència política i pacífica sigui mesurada, no amb delictes inventats (rebel·lió) o no demostrables (malversació) o lisèrgics (terrorisme), no com succeeix a l'Estat espanyol des de ja fa uns anys, que de democràcia comença a tenir només l'aparència.

“L'obligació de qui sent els seus drets polítics violats és oferir resistència de manera pacífica”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Autodeterminació

■ Un dels mantres preferits dels unionistes espanyols és la reducció d'aquest concepte als territoris colonials. Res més lluny de la veritat. La constitució alemanya, en el seu preàmbul, diu clarament que "els alemanys dels Länder Baden-Württemberg, Bayern, [...] Schleswig-Holstein i Thüringen (tots per ordre alfabètic) han consumat, en lliure autodeterminació, la unitat i la llibertat d'Alemanya". És evident que no parlen de territoris colonials. Ni tampoc es referia a territoris colonials el president dels EUA, Woodrow Wilson, quan, a finals de la I Guerra Mundial, va encunyar el terme *self-determination* per justificar la independència dels territoris que havien conformat l'Imperi austro-hongarès. Que en prenguin nota els doctes ignorants de les altes instàncies.

JORDI BASSAS I RIBALTA
Barcelona

Un nou CDR a Catalunya

■ Una forma de fer un front de resistència, amb tots aquells als qui la neurosi espanyolista vol apartar del seu camí, seria promoure un Centre de Defensa de Represaliats per l'aparell de l'Estat espanyol contra els ciutadans, en aquest cas especialment dels artistes. Pallassos, ninotaires, rapers, titellaires, escriptors i poetes, cineastes, actors i per extensió totes aquelles persones que es veuen immerses en les represàlies de fiscals i jutges. El PP s'ha desbocat del tot, ho ha pogut fer perquè pogut comptar amb la complicitat del PSOE i Ciutadanos, que a l'hora de defensar la democràcia fan l'orni perquè per sobre de tot s'ha de defensar la unitat de la pàtria, sigui com sigui i amb els mitjans que convingui. Les darreres conteses de fraus acadè-

mics de la Universitat Juan Carlos I, amb les demostrades accions de corrupció a totes bandes, és entendre Espanya com el teu *cortijo*, a Catalunya diem "com el teu jardí", amb el trist espectacle d'uns i altres acusant-se amb allò de "i tu més". És pensar que pots fer el que vols, sense necessitat de donar explicacions a ningú, i ja veurem en les pròximes eleccions quin càstig tindran a les urnes. Ho vaticino i m'hi jugo un pèsol: cap. Amb la lloada Transició es va covar l'ou de la serp, només cal veure els parentius i lligams d'interessos que hi ha entre tota la catterva de càrrecs públics i privats de les altes jerarquies de l'Estat. Són un clan hereu del franquisme, per defensar els seus interessos de poder i per tant econòmics, que ni les pitjors màfies ho tenen tan ben lligat. No hi ha remei, en legítima defensa, marxem!

JORDI LLEAL I GIRALT
Badalona (Barcelonès)

Malversació

■ Ara resulta que Rajoy i el PP estudien denunciar el Parlament i el seu president, Roger Torrent, per un delictes de malversació de fons públics en la querrela posada per prevaricació contra el jutge Larena. És increïble! Com s'atreveixen a parlar de malversació de fons públics precisament ells, que són els responsables de l'operació Copèrnic? Una operació que segons el ministre Zoido va costar a les arques de l'Estat 87 milions d'euros, resultat de noliejat tres creuers per portar a Catalunya de 8.000 a 10.000 agents armats, entre policies i guàrdies civils, per tal d'impedir les votacions de l'1-O, unes forces que el govern central va mantenir a Catalunya durant uns quatre mesos amb la taula parada. 87 milions! Això sí que és malversar els diners dels contribuents.

AUGUST BERNAT I CONSTANTÍ
Barcelona

La frase del dia

“És vostè [al jutge Pablo Llarena] qui m’ha convertit en un pres polític”

Jordi Turull, CONSELLER DE LA PRESIDÈNCIA DE LA GENERALITAT I DIPUTAT AL PARLAMENT

Tribuna

Rafael de Ribot. Periodista i professor de la Facultat de Comunicació Blanquerna (URL)

Un nou lideratge

L'europscepticisme creix a tot Europa. Elecció rere elecció va augmentant el suport als partits europsceptics de diferent signe. Els últims a afegir-se a aquest corrent creixent han estat els hongaresos, que d'una manera molt majoritària han tornat a fer costat al xenòfob Viktor Orbán per tal que pugui enfilarse sense cap obstacle ni limitació el seu quart mandat. Mentrestant, al sud del continent, Itàlia segueix sense govern després d'uns comicis que van situar com a primer partit el moviment antieuropeu 5 Estrelles i van donar la clau de la governabilitat als extremistes de la Lliga Nord. La llista seria interminable, però cal recordar que aquesta tendència també es va reflectir en les eleccions alemanyes, amb la irrupció dels ultres d'Alternativa per Alemanya al Parlament, i a les presidencials i legislatives franceses, on el Front National va aconseguir uns resultats històrics.

SI ENS ATUREM EN els casos d'Alemanya i França, podríem concloure que Angela Merkel continua sent cancellera malgrat la seva política europea, mentre que Emmanuel Macron ha aturat el creixement de la seva rival i ha fet el salt a la presidència gràcies, en part, al seu discurs desacomplexadament pro-europeu. Merkel ha hagut de fer front a un corrent crític intern sobretot per la seva posició a favor dels refugiats. Macron emergeix com l'arquitecte del nou projecte comú dels ciutadans europeus.

EL PRESIDENT DE FRANÇA ha viatjat aquesta setmana fins a Estrasburg per exposar la seva visió de futur al Parlament Europeu. Macron ha defensat que cal reforçar “l'autoritat de la democràcia” enfront de “les democràcies autoritàries” i ha reclamat que “davant els canvis d'aquest món ens cal una sobirania més forta que la nostra [...] que no ens substi-

tueixi però que, enfront de la inseguretat planetària, pugui donar veritables respostes”. El cap de l'Estat francès ha demanat “prendre les regnes de la responsabilitat” i avançar cap a “resultats tangibles” en una llista concreta de prioritats: immigració, refugiats, l'impost a l'economia digital i els recursos propis per a un pressupost europeu potent. L'impuls francès contrasta amb la prudència germànica, però fins i tot Merkel ha reconegut que cal reforçar la unió monetària i no ha descartat la proposta de nomenar un superministre de finances de la zona euro i la transformació dels fons de rescat en una mena de fons monetari comú per preveure els possibles efectes de futures crisis econòmiques. Projectes que, d'altra banda, han estat

qüestionats en les negociacions per a la formació del nou govern a Alemanya.

MACRON VOL AVANÇAR ràpidament i vol convertir les propostes en realitat abans de dos anys, coincidint amb la presidència alemanya de torn de la Unió Europea, l'últim semestre del 2020. Molt abans, l'any que ve, hi ha eleccions al Parlament Europeu. Fins ara les eleccions europees han estat més condicionades per qüestions de política domèstica que no per una agenda comuna. I no seria estrany que continués sent així. A Espanya els comicis coincidiran amb les eleccions municipals i autonòmiques a la majoria de comunitats, i no es descarta que en la mateixa data hi pugui haver unes altres urnes si Mariano Rajoy no és capaç d'aprovar els pressupostos generals de l'Estat i de mantenir els suports parlamentaris. Massa al·licients per no pensar que les eleccions de l'any vinent no tindran un aire de plebiscit sobre la figura del mateix Rajoy.

AVUI MATEIX EL DEBAT sobre Europa està plenament segrestat pels interessos de part. Tot apel·lant als valors fundacionals de la Unió Europea, el focus està fixat en qui té el suport dels governs i a qui donaran la raó els tribunals. No són qüestions menors, però només són una part dels debats que cal obrir i de les decisions que s'hauran de prendre en el futur. Fora d'aquest espai hi ha més riscos pel creixement dels populismes interns i les amenaces externes. Els estats ja no són capaços de defensar els seus habitants dels grans desafiaments i necessiten sumar esforços per guanyar en eficàcia. Cal ser present en el debat sobre les qüestions que cal defensar i els valors que volem promoure. La proposta de Macron consisteix a organitzar un procés de consultes a la ciutadania sota el nom de convencions democràtiques. Fins i tot els més escèptics hi poden veure una oportunitat. La deixarem passar?

“Cal estar presents en el debat europeu sobre les qüestions que cal defensar i els valors que volem promoure”

De set en set

Adela Genís

La farsa dels màsters

Es horaris de màsters i postgraus no són fàcils, i encara menys quan s'ha de treballar per aconseguir pagar-los. Alguns s'imparteixen divendres a la tarda i dissabte al matí. O al vespre, després de sortir de treballar. O al migdia, que és també quan hi ha una estona. S'ha de tenir molta voluntat i esperit de sacrifici per assistir a unes classes que moltes vegades no són ni tan interessants ni útils com seria desitjable. Però si no hi vas, no hi ha títol: l'assistència és obligatòria. Els preus actuals per estudiar un d'aquests cursos són desorbitats i molts pares els paguen als seus

Molts alumnes veuen els seus títols desacreditats per l'escàndol Cifuentes

fills perquè interpreten que són una via directa per aconseguir una feina digna i amb un bon sou. Tot i això, s'ha descobert que hi ha una petita Gàl·lia (diguem-ne elit o classe política) on no fa falta ni assistir a classe, ni pagar matrícules o fins i tot et fan un descompte pel fet de ser d'un determinat partit. O també diuen que en aquest paradís dels estudis (si ets policia) en un any s'aconsegueix fer un màster que la resta d'estudiants el realitzen en quatre o cinc. I després t'apugen el sou! També és possible teletransportar-se a la universitat de Harvard, quan la realitat és que el curs s'ha fet al barri madrileny d'Aravaca. O també s'inflen els currículums: en els darrers dies han desaparegut de manera sospitosa les biografies d'alguns diputats. I mentrestant continua l'estira-i-arrotonsa amb la presidenta madrilenya, Cristina Cifuentes, perquè l'escàndol promet ser de dimensions colossals.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

JxCat vol insistir en el torcebraç per la investidura

Descarta unes noves eleccions però no presentarà immediatament un quart candidat

Torrent insta l'ONU a implicar-se en el cas català

Es reuneix a Suïssa amb representants d'aquest organisme i entitats de drets humans

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Montoro irrita Llarena

REQUERIMENT El jutge del Suprem demana al ministre d'Hisenda que expliqui en què es basa per dir que no hi ha malbaratament **EUROORDRE** L'absència d'aquest delictes complicaria encara més l'extradició de Puigdemont

Montse Oliva
MADRID

Cristóbal Montoro pot acabar convertint-se en un dels testimonis de la defensa de la causa especial pel procés independentista. Tant l'han esmentat aquests darrers dies al despatx de Pablo Llarena els que s'enfronten a una petició de presó per rebel·lió, però també per malbaratament de diners públics, que el magistrat, tot just se'n va anar el darrer processat dels nou que des de dilluns han passat pel Tribunal Suprem, es va dirigir al ministre d'Hisenda per demanar-li explicacions del perquè de la rotunditat amb què assegura que la Generalitat no es va gastar "ni un euro" per l'1-O. Llarena, si més no, està convençut del contrari, i així li ho recorda a Montoro, incidint en el fet que les seves afirmacions "contradiuen les fonts de prova recollides", assenyala en una providència que ahir mateix va enviar a Hisenda.

El magistrat del Suprem exigeix, doncs, a Montoro que informi "amb la major brevetat possible" sobre els fets "objectius"

Les frases

"Jo no sé amb quins diners s'han pagat les urnes, però sé que no amb diners públics"

Cristóbal Montoro
MINISTRE D'HISENDA
(ENTREVISTA DEL 16-4-18)

"No es va gastar un euro del FLA en el referèndum il·legal de l'1-O"

Mariano Rajoy
PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL
(CONGRÉS, 7-2-18)

en què es basa per mantenir unes afirmacions que va fer dilluns passat en una entrevista a *El Mundo*, però que des de fa setmanes ha anat repetint el ministre i que fins i tot, el febrer passat, va solemnitzar el president espanyol, Mariano Rajoy, al Congrés en un cara a cara amb el líder de Cs, Albert Rivera.

L'inquilí de La Moncloa se les va heure amb el dirigent taronja, el qual va acabar conclouent que, si es demostrava que se'ls havia escapat l'ús fraudulent de diner, exigiria dimissions dels membres del seu govern, començant per Mon-

toro. El ministre d'Hisenda s'ha anat emparant en el fort marcatge que en el seu dia es va imposar a la vicepresidència econòmica d'Oriol Junqueras pel fet d'haver-se acollit al FLA i la circumstància que des del setembre passat –abans de l'aplicació del 155– les finances catalanes ja estaven intervingudes per l'Estat per garantir que no hi ha hagut cap mena de desviació irregular de fons.

Pel que pugui ser, des d'Hisenda –que ahir va anunciar que respondran de manera immediata al requeriment– es deixa la porta oberta a acceptar la possibilitat que la justícia acabi trobant el fil de partides pressupostàries que s'escapen al control del FLA o que en tot aquest temps des de la Generalitat s'hagin fet un seguit de pagaments per uns conceptes que resultin ser falsos.

Catorze processats

La posició de l'executiu espanyol sostinguda en el temps que no es van fer servir fons públics per a l'1-O –i que ahir va tornar a repetir la secretària general de finançament auto-

El ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro, el 10 d'abril passat arribant a la sessió de control del Senat ■ EFE

nòmic i local, Belén Navarro– topa amb la peça oberta per Llarena per esbrinar com es va pagar el referèndum, en la qual conclou que hi va haver un finançament públic. Tant és així que, emparant-se en el fet que té indicis suficients del malbaratament –que inicialment calcula en 1,6 milions d'euros–, ha processat els catorze membres de l'executiu de Carles Puigdemont per aquest delictes. I no només això, el magistrat del Suprem l'ha esgrimint en les euroordres cursades a diferents països.

Es dona la circumstància que, ara per ara, el de-

licte de malbaratament és l'únic pel qual la justícia espanyola encara confia que Alemanya accepti extradir Puigdemont. Després del revés que va suposar que el Tribunal Regional Superior de Schleswig-Holstein hagués desestimat la rebel·lió perquè considera que l'1-O no hi va haver prou violència, el Suprem i la fiscalia s'havien centrat a demostrar un eventual desviament de diner per garantir-se que, si més no, l'extradició prosperi. Però les contínues apel·lacions públiques de l'executiu espanyol, sens dubte, compliquen aquesta estratègia. Al cap i a la fi, el tribu-

nal alemany té a hores d'ara les proves aportades pel Suprem que intentaria fonamentar el malbaratament –basades en informes elaborats per la Guàrdia Civil–, però també és segur que se'ls han fet arribar les negatives públiques dels membres del govern espanyol.

Aquests dies, el vicepresident econòmic Junqueras –el primer a intervenir en la indagatòria– i la resta de consellers processats per malbaratament i que estan empresonats han exhibit davant Llarena les paraules de Montoro que desmenteixen l'acusació. ■

L'APUNT

Llarena, l'Instructor

Emma Ansola

A mesura que passen els dies i s'aproxima l'obertura de judici oral, el jutge Pablo Llarena va donant més detalls del procés instructor que és a punt de signar i que tants maldecaps li deu comportar, sobretot després que el tribunal territorial de Schleswig-Holstein decidís vetar l'entrega de Carles Puigdemont pel delictes de rebel·lió i Montoro li hagi negat el delictes de mal-

versació. Escoltar declarar Junqueras, Rull o Turull aquests darrers dies també li deu haver fet oblidar els elogis rebuts d'alguns companys de professió per la feina feta. I l'anunci d'una querrela per prevaricació per part del Parlament pot acabar d'arrodonir i fer in-sesemblants uns treballs que potser sí que deixaran a la història un nou personatge: Llarena, l'Instructor.

Turull acusa el jutge del Suprem de la seva condició de "pres polític"

■ El candidat a la investidura fallida exigeix a Llarena que es dediqui a fer justícia i no interfereixi en la política ■ Forcadell i Bassa rebutgen les imputacions

M.O.
MADRID

Jordi Turull, Carme Forcadell i Dolors Bassa van tancar ahir el cercle de les declaracions indagatòries al Tribunal Suprem seguint el camí marcat pels altres sis dirigents empresonats que aquesta setmana s'han servit d'aquest tràmit per posar en relleu el caràcter "polític" del procés judicial tot acusant el magistrat Pablo Llarena de sotmetre'ls a una causa i a una situació personal "injusta", mentre se li retreia la seva falta de parcialitat. El més contundent d'ahir va ser el diputat del JxCat, que va arribar a acusar el jutge d'haver-lo convertit en un "pres polític", i li exigia que es dediqués a fer justícia en lloc de política.

Dolgut per les interferències en la seva investidura fallida –la citació de Llarena va precipitar la convocatòria del ple al Par-

Els advocats de Dolors Bassa, Jordi Turull i Carme Forcadell, ahir al Suprem ■ EFE

lament davant la previsió que Turull acabés a la presó, com així va ser–, el dirigent independentista va voler deixar clar que mai no renunciarà a les seves idees, i va assenyalar al jutge que la seva actitud de

torpedinar el debat corrobora aquest estatus de pres polític, sobretot després que el passat mes de desembre l'hagués deixat en llibertat provisional i, quatre mesos després –coincidint amb l'anunci de la

investidura– s'ho repensés. I en aquest punt li va retreure que hagi interferit en la política catalana fins al punt de pretendre dir que pot ser el proper president de la Generalitat. "Deixin de posar la justícia

en política", exclamava, remarquant que en aquest procés s'ha posat de manifest la inexistència de separació de poders entre el govern i la justícia espanyola.

L'expresidenta del Parlament, per la seva banda, va negar en rodó totes les acusacions de l'acte de processament i va denunciar la seva situació d'indefensió. Bassa va voler emfasitzar que la seva conducta sempre ha estat inspirada en l'exercici de les llibertats ideològica i d'expressió i dels drets polítics, alhora

La frase

“El govern espanyol condemna en públic els encausats i el jutge diu qui pot ser president i qui no?”

Jordi Turull
DIPUTAT DE JXCAT

que insistia que mai ha fet cap crida a la violència i que l'única que s'ha pogut constatar és "la violència policial de l'1-0, que ningú no esperava".

Mentrestant, Jordi Pina, advocat de Turull i també de Jordi Sánchez, té la intenció de demanar la nul·litat de la resolució dictada el dia anterior per la sala d'apel·lacions del Suprem, en la qual s'esgrimeix l'acte de processament per criticar la justícia alemanya, perquè considera que està ple d'"irregularitats". ■

Esta primavera luce tu jardín con las **promociones especiales** que encontrarás en tu ferretería

10% DE REEMBOLSO* en Roll Ups Automáticos y Programadores de Riego

OPTIMUS
FERRETERÍAS DE CONFIANZA Y PROXIMIDAD
www.optimusferreteria.com

Más información en www.promociongardena.es

Original GARDENA System
50
Original GARDENA System
50

799'99 €
7'99 €

170551-119649L

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Roger Torrent insta l'ONU a implicar-se en el cas català

El president del Parlament viatja a Suïssa per reunir-se amb representants d'aquest organisme i altres entitats relacionades amb els drets humans ■ Denuncia la vulneració de drets i llibertats

Redacció
BARCELONA

Si fa unes setmanes van ser les famílies dels presos polítics les que van demanar empara a l'ONU, ahir va ser el president del Parlament, Roger Torrent, qui va instar la institució a implicar-se en la causa catalana. Torrent es va reunir amb la directora delegada de l'Alt Comissionat pels Drets Humans de l'ONU, Mona Rishmawi, i altres responsables d'entitats relacionades amb els drets humans per poder buscar una "solució política a un conflicte polític" com és el de Catalunya.

Torrent va viatjar ahir a Ginebra i, en una trobada amb els mitjans de comunicació, va explicar que l'objectiu de les reunions és "traslladar la preocupació per la situació a Catalunya, per la vulneració de drets i llibertats fonamentals, i per demanar la implicació internacional en la defensa d'aquests

Roger Torrent, ahir atenent els mitjans de comunicació a Ginebra ■ AFP

drets". Segons el president, a més, aquest missatge "s'entén" i els interlocutors que va tenint comprenen el que els explica. "Es comparteix i es genera un consens fonamental", va assegurar.

Torrent també va aconseguir que des de l'ONU s'acordi establir el compromís de "continuar treballant i tenint contacte directe i franc per buscar solucions". I és que, segons Torrent, l'Alt Comissionat

ha seguit amb molt d'interès els fets que han passat a Catalunya i hi ha "el consens que aquesta no és una situació d'independència sí o no, d'objectius concrets partidistes, sinó que és una qüestió de de-

No a l'extradició de Rovira per motius polítics

Suïssa rebutjarà l'extradició de la secretària general d'ERC, Marta Rovira, si està motivada per "motius purament polítics", segons ha confirmat el comitè d'Afers Estrangers del Parlament, que va examinar el cas en una reunió aquest dimarts. De fet, el govern suís ja havia indicat en anteriors ocasions que sempre rebutja totes les peticions d'extradició motivades per causes polítiques. Precisament Torrent no ha volgut confirmar si es reunirà amb Rovira o Anna Gabriel durant el seu viatge a Suïssa.

mocràcia". Al marge d'aquestes qüestions, Torrent també va parlar amb els representants de l'ONU de "la necessitat de desencallar la investidura, de poder afrontar allò que la majoria del Parlament i,

per tant, la majoria de la ciutadania volen, perquè és la manera de defensar els drets polítics dels catalans i les catalanes".

El president també té previst reunir-se amb diputats suïssos, l'alcalde de Ginebra i grups de pressió relacionats amb els Drets Humans per avaluar l'escenari català. Això sí, no va voler desvelar tots els seus interlocutors perquè alguns li van demanar "discreció".

Aquest viatge de Torrent arriba després que s'hagués de suspendre el ple d'investidura de Jordi Sánchez perquè el magistrat del Suprem, Pablo Llarena, no el va deixar sortir de la presó, tot i la resolució de l'ONU que demanava que es garantís els drets del diputat de Junts per Catalunya.

En aquest sentit, Torrent va reiterar la importància de formar govern i que no s'hagin de convocar nous comicis. "No hi ha cap pretensió, al contrari, d'esgotar els terminis i anar a eleccions. L'escenari d'eleccions, des del meu punt de vista, no és en absolut desitjable a Catalunya", va ressaltar. Això sí, va deixar clar que qui bloqueja la investidura del nou president és "el govern espanyol i els tribunals. A ells els hem de preguntar fins quan impediran que es pugui fer una investidura efectiva". ■

Bèlgica exigeix més detalls de l'euroodre

La vista de Comín, Serret i Puig s'ajorna fins al 16 de maig a petició de la fiscalia

Natàlia Segura
BRUSSEL·LES

Per segona vegada en el procés d'extradició que afronten els consellers destituïts Meritxell Serret, Toni Comín i Lluís Puig des de finals de març l'oficina del fiscal de Brussel·les demana més informació a l'Estat espanyol sobre l'euroodre emesa pel Tribunal Suprem. Per això, el jutge d'instrucció encarregat del cas va donar

més temps al ministeri públic per preparar l'acusació i va ajornar fins al 16 de maig la primera vista dels tres consellers destituïts que estava prevista per ahir. De fet, la decisió es va prendre després que es presentessin a les nou del matí al tribunal de primera instància. Un tràmit merament formal, perquè, segons fonts de la defensa, ja esperaven que la vista s'ajornés.

Un cop concertada la nova data, l'advocat flamenc dels acusats, Paul Bekaert, va informar que la fiscalia havia demanat "informacions suplementàries" a l'Estat espanyol en relació amb els càrrecs

que han de traduir en delictes similars a Bèlgica. Tanmateix, fonts de la fiscalia van refusar de revelar exactament quins detalls addicionals volen. "Ens calen altres informacions i el 16 de maig veurem si les tenim o no, i si hem tingut temps d'examinar-les", van assegurar. Així, deixen la porta oberta a demanar un segon ajornament de la vista si no tenen prou temps per estudiar-les, però els consellers també podrien demanar-ho, com ja van fer a la tardor.

Amb tot, la defensa es mostra "encara més" optimista que amb la darrera euroodre. Bekaert no va

Serret i Comín, ahir a la sortida del tribunal de primera instància, a Brussel·les ■ AFP

voler valorar, però, si el fet que el jutge instructor sigui el mateix pugui ser o no un "avantatge".

A diferència del darrer cop, ara els equips d'advocats dels polítics exiliats estan pendents de tres fronts a la UE. Mentre a Bèlgica i Escòcia les fiscalies encara preparen els

seus arguments, a Alemanya l'oficina del fiscal ja va demanar l'extradició de Carles Puigdemont pels delictes de rebel·lió i malversació i el Tribunal Superior de Schleswig-Holstein en va descartar el primer i està pendent de resoldre sobre el segon. El ministeri públic belga va

insistir que cada unitat judicial és "independent" i que no tenen contacte amb la justícia alemanya. Bekaert va recordar que la resolució alemanya va ser "parcialment positiva" i que per a la decisió final també esperen més informació per part de l'Estat espanyol. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

JxCat vol perseverar en el torcebraç per la investidura

■ Descarta la repetició de les eleccions però no presentarà immediatament un quart candidat que permeti aixecar el 155 ■ Preveu la possibilitat de tornar a intentar investir Puigdemont, Sánchez o Turull

O.A.-Etxearte
BARCELONA

JxCat no presentarà immediatament un quart candidat a la investidura que aixequi la intervenció de l'autonomia, però tampoc forçarà la convocatòria electoral. Els de Carles Puigdemont descarten la repetició de les eleccions com a hipòtesi a mitjà termini. Admeten que l'actuació de l'Estat espanyol podria conduir-hi, però el seu rebuig a proposar un quart nom és degut a la voluntat de voler gestionar el temps fins al 22 maig: pretenen mantenir el torcebraç amb l'Estat per la investidura. Això vol dir que tindran fins al final la porta oberta a intentar restituir Puigdemont, en paral·lel a la tramitació de la reforma de la llei de la presidència i del govern que consideren que ho hauria de fer possible. Però també vol dir que, si l'estratègia de defensa dels encausats en l'àmbit internacional recomana tornar a intentar investir Jordi Sánchez o Jordi Turull, ho podrien tornar a fer.

Res no està tancat, diuen, però només l'opció de Puigdemont té ara mateix el vistiplau de la CUP. "Ens sentim amb prou comoditat pel que fa als terminis per continuar treba-

Els diputats del grup parlamentari de JxCat que poden viatjar, ahir a Berlín ■ ACN

llant sense presses i fent valer totes les opcions, també les de Puigdemont", va indicar el portaveu adjunt de JxCat, Eduard Pujol.

En la reunió que el grup parlamentari va mantenir ahir amb Puigdemont a Berlín, no es va abordar, per tant, el nom del pròxim candidat a la investidura. JxCat es va conjurar per treure's la pressió per formar govern. Una pressió que exerceix ERC reclamant-ne la constitució im-

mediata des de totes les instàncies, però també que ha exercit fins ara la direcció del PDeCAT, amb qui les relacions s'haurien suavitzat per la intermediació de l'expresident Artur Mas i de l'alcaldesa de Sant Cugat, Mercè Conesa, segons fonts coneixedores de les converses.

"Ens hem guanyat el dret a gestionar el temps", va sentenciar Pujol. "Hem de veure com ho fem, som conscients que el camí és tornar a l'ONU", va respon-

Mas es reuneix amb Sturgeon

L'expresident de la Generalitat Artur Mas es va reunir ahir a la tarda amb la primera ministra d'Escòcia, Nicola Sturgeon. Sturgeon és partidària del dret a l'autodeterminació i en el seu moment va aclarir que no cabia una intervenció política en el procés d'extradició de la consellera d'Ensenyament, Clara Ponsatí. Mas i la primera ministra escocesa es van reunir al Parlament es-

cocès, acompanyats de la secretària de gabinet d'Afers Estrangers escocesa, Fiona Hyslop. Segons va informar l'entorn de Mas, també van conversar sobre la voluntat comuna que els respectius territoris es mantinguin a la Unió Europea, en un context en què avança el procés del Brexit. Mas també va agrair a Sturgeon el suport al dret a l'autodeterminació.

dre Pujol respecte a la possibilitat de tornar a provar la investidura de Sánchez. El segon intent perquè l'expresident de l'ANC capitanejà la Generalitat des de la presó va ser la quarta investidura que JxCat ha intentat d'acord amb ERC. Per als de Puigdemont, aquesta és una via de confrontació amb l'Estat espanyol que dona els seus fruits en l'àmbit internacional i dins l'Estat espanyol, on sorgeixen tensions entre poders. Així lleixen, per exemple, el requeriment del jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena al ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro,

La frase

"Ens sentim amb comoditat pel que fa a terminis per continuar treballant sense presses i fent valer totes les opcions"

Eduard Pujol
PORTAVEU ADJUNT DE JXCAT

perquè aclareixi per què considera que el govern de Puigdemont no va destinar diners públics al referèndum, una condició *sine qua non* perquè se sustenti el delictes de malversació pel qual el jutge processa una part del govern i pretén que sigui extradit Puigdemont.

Puigdemont mantindrà per ara, també, el seu escó. Mentre no s'hagi resolt l'euroordre, a JxCat creuen que podrà delegar el vot. Si fos així, faltaria que Antoni Comín fes el mateix o que renunciés a la seva acta perquè, arribat el moment, hi hagués una investidura efectiva en segona votació. ■

La fiscalia insisteix que el cas dels CDR és terrorisme

M. Piulachs
BARCELONA

La fiscalia vol mantenir el setge als Comitès de Defensa de la República (CDR) i controlar-ho des de l'Audiència Nacional, a Madrid. Per això, segons va informar ahir en un comunicat, ha presentat un recurs contra la llibertat

amb estrictes mesures cautelars, dictades pel magistrat del jutjat central d'instrucció número 6 de l'Audiència Nacional, de la veïna de Viladecans detinguda la setmana passada acusada de terrorisme i rebel·lió per haver participat en un tall de carreteres per Setmana Santa. També s'imputa a l'activista haver

difós un àudio a les xarxes socials per fer accions de protesta que no van passar, com ara aturar el port de Barcelona.

En concret, detalla que no presenta un recurs de reforma, com és l'habitual davant del jutge, sinó que va directament al recurs d'apel·lació, que és a la sala penal de l'Audiència Nacio-

nal, composta per tres magistrats. Al tribunal, la fiscalia demana la presó provisional per a Tamara Carrasco o que dicti presó amb fiança. Així mateix, la fiscalia vol que l'Audiència Nacional "mantingui" a la dona la inculpció per un delictes de terrorisme (article 573 del Codi Penal) o de rebel·lió, delictes –sosté la fiscalia– que "justifiquen" el manteniment de la competència a aquest tribunal. La fiscalia només ho argumenta assegurant que ara "és prematur excloure aquests delictes" del cas dels CDR. ■

La veïna de Viladecans acusada de terrorisme per haver participat en un CDR i haver difós un àudio ■ QUIQUE GARCIA / EFE

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**ESpanya**

Caldrà moltíssim temps per resoldre la nostra relació amb Espanya, la que acabi sent

'CONLLEVANCIA'

Avui no podem anar més enllà de la 'conllevancia'. És poc estimulant i atractiu

ENCAIX

Ni l'independentisme pot tirar pel dret ni l'Estat pot humiliar Catalunya

COHESIÓ SOCIAL

Si no, el país es va esberlant amb posicions que podrien acabar en irreconciliables

PRESÓ

Voldríem que estiguessin en llibertat condicionada en comptes de presó preventiva

RAMON ESPADALER

“No té sentit insistir en Puigdemont o Sánchez”

ELECCIONS • “Veig més possibilitats avui que hi hagi eleccions catalanes anticipades al 15 de juliol que no pas ho veia fa quinze dies” **PRESÓ** • “Jo els considero polítics presos. Hi ha molts altres independentistes que no són a la presó” **XOC DE TRENS** • “No és bo per al país estrebar la situació com s'ha fet. Però no és responsabilitat exclusiva de Puigdemont, sinó de tots”

Xavier Miró
BARCELONA

El pacte polític entre Catalunya i Espanya “és difícil” però és la sortida més viable davant del fracàs de la via independentista unilateral i l'immobilisme de l'unionisme espanyol. Aquesta és la diagnosi central sobre la relació de Catalunya amb Espanya que fa Ramon Espadaler, diputat del grup parlamentari PSC-Units i un dels impulsors del partit Units per Avançar,

que agafa el relleu de l'extinta UDC, i que s'ha presentat a les darreres eleccions en coalició amb el PSC. Per Espadaler, la via de solució és un pacte d'estat, segons defensa en l'entrevista que li fa el director d'El Punt Avui, Xevi Xirgo, que avui s'emetrà en el programa *En confiança* de la televisió del grup.

Admet que el camí cap al pacte serà “molt llarg i farragós” i considera que el més sincer és acceptar que, tenint en compte el xoc polític a què s'ha arribat,

diffícilment es podrà anar més enllà de la *conllevancia* que apuntava Ortega y Gasset. Tot seguit, però, afegeix que si situar-se en aquesta relació comporta, almenys, mostrar uns i altres el respecte que no s'han tingut fins ara, “ja hauré fet un pas endavant”.

Espadaler qualifica d’“error monumental” de Rajoy optar per la no-acció en el conflicte català i posar-lo en mans de la justícia perquè diu que està convençut que si el govern espanyol hagués fet un gest de diàleg, “no

s'hauria arribat fins aquí”. Davant el dubte que li planteja l'entrevistador sobre si a Espanya hi ha algú disposat a aquest pacte d'estat, Espadaler respon que “hi haurà de ser, haurem de persistir perquè, si no, l'alternativa, quina és? La CUP?”. El líder demòcratacristià no dubta a afirmar que una part de l'independentisme ja està fent aquesta reflexió quan aposta per prioritzar la formació de govern a la Generalitat, derogar el 155 “en la mesura del possible” i explorar una via de diàleg des de la

“fortalesa” que, segons ell, li ofereix la majoria parlamentària. Les bases d'aquest pacte han de ser el reconeixement nacional de Catalunya, un finançament “solidari però just”, el respecte i l'increment de l'autogovern i la voluntat i “necessitat” de treballar per la cohesió social –“si no, el país es va esberlant amb posicions que podrien acabar sent irreconciliables”.

Espadaler defensa que Europa ha d'acabar fent veure a Espanya que no pot resoldre el conflicte polític a través dels tri-

Ramon Espadaler, durant l'entrevista realitzada pel director d'El Punt Avui ■ MANEL LLADÓ

155
L'esmena del PSOE al 155 hauria estat una espasa de Dàmocles, però no s'hauria aplicat

bunals, sinó que ho ha de fer amb solucions polítiques. Admet, però, que l'existència de presos i exiliats dificulta la recerca d'aquest pacte. El diputat democratacristià no considera presos polítics els líders independentistes empresonats i recorda que, "afortunadament", hi ha molts altres independentistes que no són a la presó. Això sí, reafirma que no comparteix la presó preventiva i que hi ha altres mesures com la llibertat condicionada en espera de judici que ajudarien a crear un clima "de cert acostament". Una certa distensió que ell mateix admet que serà difícil amb unes eleccions espanyoles a la cantonada i "Ciudadans, l'autèntica veu de la FAES, al clatell del PP".

Sense perspectiva de futur

En aquest sentit, Espadaler no descarta que les properes eleccions municipals coincideixin amb espanyoles i europees, ni tampoc un avançament electoral a Andalusia per a la tardor: "Un dels drames que vivim és que, quan parlem de futur, parlem a tot estirar de la setmana que ve." D'això en fa responsables a tots els líders polítics, que, afegeix, "no som capaços de donar perspectives més enllà". Tornant als presos, Espadaler considera "molt preocupant"

MUNICIPALS
La voluntat d'Units per Avançar és tenir el màxim de candidatures pròpies possibles

la imputació de violència per part dels tribunals que es vol atribuir al procés independentista i assegura que l'1-O va sentir angoixa davant les imatges de "duresa" de l'actuació policial tot i admetre que ell també ha estat el màxim responsable polític com a exconseller d'Interior d'actuacions "severes" de la policia que, assegura, "no complauen ni els que les protagonitzen".

Li dol la imputació del major Trapero dels Mossos d'Esquadra, que recorda que ell va nomenar comissari i que considera l'essència d'un policia. Segons ell, el major va actuar "d'acord amb la seva consciència i el marc legal". Sobre el cas, demana no apropiarse políticament ni del major Trapero ni del cos dels Mossos d'Esquadra: "Hi ha hagut qui aprofita l'avinentesa per embridar suposadament el cos i hi ha hagut intents d'utilització política dels Mossos." De fet, defensa que els Mossos, l'1-O van donar compliment a la resolució del TSJC que els reclamava actuar amb proporcionalitat. Espadaler no accepta la comparació del procés participatiu del 9-N, durant el qual ell era conseller d'Interior, amb el "referèndum el resultat del qual era vinculant". Ho qualifica de diferència "fonamental, estructural", que impe-

TRAPERO
Em dol la imputació perquè va actuar d'acord amb la seva consciència i la llei

deix comparar les dues convocatòries, segons ell. Respecte de la contradicció que suposa que Units per Avançar estigui en contra del 155 i s'hagi presentat en coalició amb un PSC que l'ha avalat, Espadaler defensa que el PSOE no va permetre la intervenció de TV3, "que avui el PP torna a posar sobre la taula", així com l'esmena que impedia aplicar el 155 si Puigdemont convocava eleccions tot i que el mecanisme s'aprovava igualment: "Hauria estat una espasa de Dàmocles al damunt, però no s'hauria aplicat. La política essencialment és el matís."

En la defensa de la posició del PSC i el PSOE recorda que s'han negat a tocar la immersió lingüística a l'escola catalana tot i la voluntat de fer-ho manifestada pel PP i Ciudadans: "Això no és un tema menor. Soc de

TRIBUNALS
Estic obligat a creure en l'autonomia judicial. Si no, trontolla tot

la teoria que el dia que deixem de parlar català ho haurem perdut gairebé tot." I adverteix que "hi haurà moltes maneres intel·ligents d'intentar laminar" el model en el futur.

Ni Puigdemont ni Sánchez

El diputat del grup PSC-Units voldria que la majoria independentista investís un president "que pogués exercir amb total normalitat", que considera que no és el cas evident de Puigdemont. També considera que no té sentit que el candidat sigui Jordi Sánchez. Tot i que el considera més legítim, recorda que també estaria condicionat per la imputació judicial: "Crec que no té sentit." I considera que proposar els seus noms és una posició "de trinxera". Però, en canvi, pronostica que s'anirà a eleccions anticipades: "Hi veig

MODEL EDUCATIU
Al PSOE no li han tremolat les cames a l'hora de defensar la immersió en català

més possibilitats que fa quinze dies." Respecte de Puigdemont, assegura que en discrepa per com ha gestionat el procés però li mereix respecte per haver portat les seves conviccions "fins a les darreres conseqüències". Espadaler considera que "no és bo per al país estrebant la situació" com creu que s'ha fet, si bé aclareix que això no ha estat responsabilitat exclusiva de Puigdemont: "És responsabilitat de tots."

Considera erroni que la mesa del Parlament s'hagi querellat contra el jutge Pablo Llarena perquè, diu, hi havia alternatives com queixar-se al Consell General del Poder Judicial. Respecte de les garanties del procés judicial obert, Espadaler diu que està obligat a creure "en l'autonomia i la pulcritud judicial, perquè -assegura- si trenco aquest esquema em trontolla tot l'estat de dret".

Espadaler homologa Units per Avançar amb la democràcia cristiana europea i el considera un partit de centre i catalanista, que li permet arribar a acords tant amb liberals com amb socialdemòcrates. El diputat avança que la seva formació intentarà presentar llistes pròpies a les eleccions municipals sense descartar presentar-se junt amb el PSC en determinades poblacions. ■

El programa 'En confiança', amb Ramon Espadaler, s'emetrà avui a les 20.30 i a les 23.00 h

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Puig desafia Rajoy

SORPRESA • El conseller de Cultura destituït pel 155 va participar ahir en l'acte de Sant Jordi a Brussel·les fent un discurs a la Delegació de la Generalitat **CÀSTIG** • La Moncloa reacciona avisant que s'aplicaran mesures contra l'oficina

Natàlia Segura

Brussel·les

Trepitjant territori controlat per La Moncloa, el conseller de Cultura destituït pel 155, Lluís Puig, va donar la sorpresa en la Setmana Catalana a Brussel·les. Ahir va desafiar Mariano Rajoy quan va participar en l'acte de la Delegació de la Generalitat a Brussel·les per Sant Jordi. Just quan la representació catalana ha reobert les seves portes al públic des del control del govern espanyol de les institucions catalanes, el conseller de Cultura de Carles Puigdemont va fer un breu discurs d'inauguració al faristol oficial de la Delegació del Govern davant la Unió Europea.

Introduït per Roser Mares-

ma, la directora del Casal Català a la capital belga, Puig va assegurar que "continuaran treballant" per la llibertat malgrat els "moments d'història forts, trepidants, apassionants" que "a ritme d'aquest rap porta joves a la presó". "En el meu cas com un ciutadà lliure més davant de la justícia europea", va afirmar en la celebració del 100è aniversari del naixement de l'escriptor Manuel de Pedrolo, en què també va participar l'escriptora Bel Zaballa. Va acabar la seva breu intervenció declarant que per a ell era "un plaer" ser ahir a la seu de la Generalitat a la capital europea. L'exdiputat de Junts per Catalunya va remarcar que intervenia a petició del Casal Català, que, amb la seva "llibertat d'associació cultural", li havia demanat que ho fes. De fet, fonts de la delegació catalana també van insistir que el

Lluís Puig va intervenir en l'acte de Sant Jordi a Brussel·les ■ ACN

conseller destituït no hi va assistir convidat per ells i que "no tenien constància" que apareixeria en l'acte.

Tanmateix, el Ministeri d'Afers Estrangers espanyol no va

trigar a reaccionar i va alertar que prendran mesures i que aquest fet tindrà conseqüències. De moment, no s'ha concretat en què consistiran però van insistir que es prendran

"ràpidament". Segons Madrid, l'oficina no havia comunicat al ministeri la celebració de l'acte, tot i que està sota control del ministeri des de principis de novembre i que s'havia publicitat als mitjans i a les xarxes socials.

Aquesta seu a l'exterior del govern català va ser l'única que va restar oberta després del tancament ordenat per La Moncloa amb l'aplicació del 155. Però des del novembre la seva activitat pública havia estat paralitzada i fins i tot el ministeri va ordenar tancar-la un dia per evitar l'entrada de Puigdemont. Si bé el primer acte d'inauguració de dimarts va estar marcat per la discreció, ahir l'aparició de Puig va ser més visible. Malgrat el perfil baix que han intentat mantenir, hi ha hagut alguns tímids detalls com ara una rosa groga al faristol o el color groc escollit per promocionar la programació. ■

#CatRàdioEsMou

Tu ens fas grans!

Amb 697.000 oients diaris* i rècord històric d'El matí de Catalunya Ràdio.

A Catalunya Ràdio tenim 697.000 motius per seguir treballant amb la mateixa il·lusió de sempre i per oferir-vos el nivell de ràdio que exigeix aquest país. Amb aquesta confiança hem obtingut rècord històric d'El matí de Catalunya Ràdio amb 574.000 oients*. Mai a la història d'aquest programa havíem assolit tanta audiència. A més consolidem el model de ràdio en la majoria de programes com Popap, Catalunya migdia, Tot costa i Estat de Gràcia.

Amb aquestes xifres, a Catalunya Ràdio encadenem els dos millors resultats d'EGM de la nostra història. Vam començar la temporada amb molts reptes i aquestes dades ens diuen que cada cop arribem a més oients. Gràcies per fer-nos tan grans!

*FONT: EGM Ràdio Catalunya 1a onada de 2018.

catradio.cat

CATALUNYA
RÀDIO

Estem
a punt

Joan Ubach

President de l'Associació Geoparc Conca de Tremp-Montsec i alcalde de Tremp

“Som rics en el patrimoni que explica l'origen de la vida”

● El reconeixement com a geoparc per la Unesco crea expectatives de dinamització econòmica.

Ubach alerta que cal més pressupost, ara sols de 150.000 euros, per complir el pla d'acció

Ubach diu que estan “orgullosos” de ser al mapa mundial de la geologia ■ GEOPARC CONCA TREMP-MONTSEC

Eva Pomares
TREMPTREMP

Què és un geoparc?

Són territoris de gran rellevància geològica, reconeguda a escala internacional, i que a la vegada inclouen un gran patrimoni natural, històric i cultural. En el nostre cas, es complementa amb el patrimoni paleontològic, la mineria o el cel fosc de la vall d'Àger. Tot això representa un embolcall del contingut geològic. Cal destacar que els geoparcs no són cap figura legal de protecció del territori, com vindria a ser un parc natural. És a dir, que l'obtenció del certificat per la Unesco no restringeix cap activitat econòmica, com ara l'agricultura o el turisme.

Quins avantatges té per al territori aquest reconeixement, des d'un punt de vista de conservació i turístic?

El que hem de tenir clar és el sentiment de pertinença com a habitants de la zona i sentir-nos orgullosos d'estar en un mapa mundial de la geologia. No hi ha

cap mena de dubte que el geoparc reforça la qualitat i distribució dels productes turístics, i ens ha de portar més visitants. Ja érem coneguts com a zona geològica destacada per les diferents universitats mundials, però ara en tenim la certificació que ho avala i que ens donarà a conèixer a àmbit popular.

Què fa singular geològicament el Montsec i la Conca de Tremp respecte a altres àrees del país?

El més important és tenir una riquesa natural que permet explicar els orígens del territori. Aquí trobem l'explicació, física, de com s'han format les serralades, els Pirineus i els fòssils dels darrers dinosaures europeus, que ens ajuden a veure com va evolucionar la vida al planeta. A més, som rics en patrimoni arquitectònic i arqueològic i cultural.

Com es concretarà aquest reconeixement?

Enguany, la Unesco ha nomenat 13 geoparcs. A Europa, sols tres són nous: el nostre, un a Bèlgica i un altre a França. Ara

comença la feina de veritat. La candidatura inclou un pla d'acció, que ens compromet per als propers quatre anys, quan la Unesco revisarà la feina feta i determinarà si podem continuar tenint la certificació. Enguany, per exemple, han donat de baixa el Maestrat perquè no complia les expectatives plantejades. Dependrà molt d'aconseguir un finançament que ens permeti desenvolupar el pla el millor possible.

Quines són les principals accions d'aquest pla?

El primer és la senyalització dels espais relacionats amb el geoparc. Com ara els museus d'Isona, Coll de Nargó, l'espai de Vilanova de Meià, etc. També cal mantenir la senyalització i fer-ne mapes. És a dir, fer visible el patrimoni en l'espai de la certificació, que abasta 2.050 quilòmetres quadrats, en 19 municipis de quatre comarques. Som conscients que és difícil de gestionar, però hem de ser capaços de fer-ho tenint com a eix el pla. Hi ha accions molt concretes que són neces-

sàries. Per posar un exemple, la millora de l'accés a les anomenades “petjades del diable” a Santa Engràcia. Actualment, la via està plena de grans clots. Ja no dic fer una carretera nova, però sí reparar-la.

Amb quin pressupost compten?

Ara estem al voltant dels 150.000 euros per a tot el projecte, finançats pels 19 municipis a través d'una quota anual en funció de la població, la Diputació de Lleida i la conselleria de Territori. L'Idapa finança accions puntuals. És un pressupost per a un projecte, però a partir d'avui hem de començar a gestionar i trobar-nos amb altres interlocutors. Com a mínim s'ha de duplicar la inversió per fer realitat el pla i assegurar la continuïtat de la certificació.

Hi ha algun gran equipament o projecte previst per als propers quatre anys?

A Tremp, ja hi ha la seu científica de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya i hi ha dos projectes en marxa. Al pas-

seig Pompeu Fabra, d'accés a l'institut, es faria un nou enrajolat sobre les edats geològiques de la Terra. Al costat de l'institut hi ha un solar, que l'Ajuntament de Tremp ja hem cedit i s'està acabant un projecte, que executa i finança l'Incasol, per construir un museu on s'exposaran els diferents sòls del Pirineu. Són dos projectes ambiciosos, però en sortiran més: volem interrelacionar-nos amb l'altre geoparc català, el de la Catalunya Central, i amb el de Sobrarb, a Osca.

Què n'espera la gent del territori d'aquest reconeixement?

Hi hem treballat des del 2014. Tots els particulars estan il·lusionats. La candidatura va visitar un altre geoparc base i el de Sobrarb per aprendre i vam veure negocis d'esport d'aventura, transport, restauració. El resum és que hi ha un abans i un després en dinamisme econòmic. Esperem que vinguin més turistes, gent amb formació. El sector privat ha d'involucrar-se en el geoparc per donar-hi resposta. ■

VIU EL BARÇA COM SI FOSSIS AL CAMP NOU!!

SOM UN SENTIMENT
PENYA BARÇISTA LLEIDATÀ

VIU TOT L'ESPORT LLEIDATÀ!

C/ Pius XII, 29, baixos · Lleida · Tel. 973 263 449

34 Saló del Llibre Infantil i Juvenil de Catalunya

Del 13 al 15 d'abril de 2018 · L'Avançat · Lleida

clij

825316-11719670

L'ATENEU
ÉS CASA
TEVA!

Tens més de 170 entitats al teu abast

Federació d'Ateneus de Catalunya www.ateneus.cat